Год. II. Варна, 24 мартъ 1941 г. Цена 1 левъ Брой 76

УТРИННА ПОЩА

Независимъ информационенъ седмичникъ
Излиза всѣки понедѣлникъ Телефони: 21-21—21-22—22-54

ГЕРМАНСКИТѢ ВОЙСКИ въ БЪЛГАРИЯ

въ близки дни се очаквало да започнатъ акциитѣ си на югъ

Голѣмата дипломатическа офанзива къмъ своя край

Германцитѣ и италианцитѣ ще действуватъ едновременно по нѣколко фронта.

Римъ, 23. Въ римскитѣ политически срѣди не изключватъ възможностьта въ близки дни германскитѣ войски, които се намиратъ въ България да започнатъ своята акция, понеже тѣхнитѣ челни части сж отдавна заели изходнитѣ си позиции и само очакватъ заповѣдьта на тѣхното командуване да продължатъ похода си къмъ югъ въ Гърция.

Въ всѣки случай тази офанзива, се вѣрза въ римскитѣ политически срѣди, ще бѫде свързана съ офанзивата по другитѣ фронтове, която силитѣ отъ оста сж отдавна приготвили.

Очаквали се сега резултатитѣ отъ голѣмата дипломатическа офанзива, която Германия и Италия сж предприели не само въ Балканитѣ, но и въ страницитѣ около Срѣдиземно море и Гибралтаръ.

Защо е престуванъ Стоядиновичъ въ Гърция отъ англиската полиция

Стоядиновичъ искалъ да подготви сключването на примирието между Италия и Гърция и присъединяването на Гърция къмъ тристранния пактъ

Ню-Йоркъ, 23. Коментаторътъ на бродкастингъ системъ" въ тази вечерашното си предаване съобщи за престуването на Стоядиновичъ, който, споредъ сведения на „Юнайтедъ прессъ" заминалъ за Гърция съ специална мисия, именно, за да подготви почвата въ Атина, за сключването на примирие съ Италия и присъединяването на Гърция къмъ тристранния пактъ.

Стоядиновичъ билъ известенъ съ симпатиитѣ си спрямо Германия и ималъ лични добри приятели, които днесъ въвлизатъ въ гръцкия кабинетъ, както и видни политици.

Лондонъ, 23. Тази сутринь радио Лондонъ съобщи, че Стоядиновичъ, бившъ югославски министъръ се намира въ ржцетѣ на англиската полиция въ Гърция.

Узнавало се, че той ималъ специална мисия въ Гърция.

Англиската полиция сега анкетирала случая, за да разбере какви сж намѣренията на Стоядиновичъ.

Какви условия поставя Югославия

преди влизането си въ тристранния пактъ

Съв. Русия щѣла да изостави положението си на наблюдатель

Югославия иска да й бѫде гарантирана свободата и да не демобилизира войскитѣ си

Бѣлградъ, 23. В-къ „Време" съобщава отъ Будапеща, че въ тамошнитѣ кржгове се очаквало влизането на Югославия въ тристранния пактъ въ началото на тази седмица.

„Време" лансира следнитѣ точки за югославо-германското сътрудничество, които сж помѣстени съ голѣми букви на уводно мѣсто и въ рамка:

1. Признаване равноправието и значението на Югославия.

2. Признаване югославската независимость.

3. Югославия и за въ бѫдеще ще продължава да пази самата свободата и независимостьта си съ собствените си сили.

Унгарскитѣ политически срѣди отбелязватъ, че Югославия днесъ е въ центъра на политическитѣ събития. Германо-югославското сътрудничество ще може да осигури мира въ Европа и специално на Балканитѣ.

Изтъква се още, че Германия не е вършила натискъ нито надъ югославското правителство, нито надъ югославския народъ.

Бѣлградъ, „Време" съобщава, че споредъ сведения на американскитѣ журналисти, изглежда, че Съв. Русия ще напустне окончателно своето становище на наблюдатель.

Както се съобщава отъ „Асошиейтедъ прессъ", въ най-скоро време между Съв. Русия и Турция щѣла да бѫде подписана спогодба за ненападение и за взаимна помощь.

Въ Анкара били привършени вече всички работи относно тая спогодба.

ПРИНЦЪ МАЙО

е най-увлѣкателниятъ шпионски романъ, който наскоро ще ви поднесе

„ВАРНЕНСКА ПОЩА"

Български производители, не оставяйте незасѣтата нито една нива.

Въпрѣки всичко, Югославия ще се присъедини

къмъ тристранния пактъ. Подписването на протокола ще стане въ Виена въ присѫтствието на Мацуока

МАЦУОКА ПРИЕТЪ ОТЪ МОЛОТОВЪ **Митинги въ Бѣлградъ срещу присъединяването къмъ пакта? Германски войски готови следъ подписването на пакта да минатъ югослав. територия**

Ню-Йоркъ, 23. Коментаторътъ на „Колумбия бродкастингъ системъ" съобщава:

Положението въ Югославия не е напълно изяснено. Докато правителството вече има ясно очертана линия на външната политика на Югославия която води къмъ едно пълно сближение съ силитѣ отъ оста, общественото мнение е все още разпокъсано и неединодушно по тая ориентировка.

Правителството е предприело редица мѣрки, за да подготви югославския народъ въ полза на присъединяването на Югославия къмъ тристранния пактъ.

Споредъ сведения отъ частенъ източникъ, въ страницитѣ, заобикалящи Югославия и влизащи въ тристранния пактъ, където има германски войски, били изготвени плановетѣ за евентуалното имъ преминаване въ Югославия, което, предполага се, ще стане веднага съ подписването на тристранния пактъ.

Японскиятъ м-ръ на външнитѣ работи г. Мацуока днесъ пристигна въ Москва и води разговоръ съ комисаря на външнитѣ работи г. Молотовъ. Утре вечерь той заминава за Берлинъ, и вероятно на следния день ще бѫде подписанъ отъ югославскитѣ държавници въ Виена протоколъ за присъединяването на Югославия къмъ тристранния пактъ.

Споредъ други сведения, много организации и партии въ Югославия сж взели резолюции срещу присъединяването и а Югославия къмъ тройния пактъ. Така напримѣръ организацията на запаснитѣ офицери и подофицери не била съгласна съ политиката на правителството.

Но по всичко личи, че решението на регента и на министерския съветъ е окончателно и, че въпрѣки противопоставянето на известни организации и партийни групировки, Югославия ще се присъедини къмъ пакта на силитѣ отъ оста и Япония.

Споредъ други сведения въ Бѣлградъ и другаде сж станали митинги срещу решението на правителството да се сближи съ Германия.

АКО ЮГОСЛАВИЯ НЕ СЕ ПРИСЪЕДИНЯЛА

къмъ пакта имало опасность да бѫде окупирана отъ германски войски. Кои сж новитѣ югославски министри. Югославия иска да запази независимостьта си

Ню-Йоркъ, 23. „Колумбия бродкастингъ системъ" въ снощната си последна емисия предаде, че днесъ въ Бѣлградъ се състоялъ новъ министерски съветъ подъ председателството на регента князъ Павелъ.

Въ това заседание отново било разисквано относно присъединяването на Югославия къмъ тристранния пактъ.

Въ югославската столица се страхували твърде много, че ако Югославия не се съгласи да се присъедини къмъ пакта или неприеме условията на Германия, имало опасность, германскитѣ войски да нахлуятъ въ нейна територия.

Полуофициозниятъ в. „Време" днесъ пише, че единиятъ пѫть на Югославия е да сътрудничи за установяването на новия редъ въ Европа, като същевременно запази своятата независимость и правото да се отбранява съ собствени сили.

Бѣлградъ, 23. (ГТА). Регентътъ князъ Павелъ тази сутринь въ 11 часа прие министъръ - председателя Цзѣтковичъ, който му докладва преговоритѣ, които е водилъ презъ последнитѣ дни съ разнитѣ политици и предложилъ кандидатитѣ за замѣстването на тримата министри, които си бѣха подали оставкитѣ.

Бѣлградъ 23 (Хавасъ-Офи) За днесъ или утре се очаква разрешаването на правителствената криза, открита фактически, ако и не официално, откакто бѣ държанъ министерскиясъветъ на 20 мартъ.

Вече се споменаватъ имената на вѣроятнитѣ замѣстници на тримата подали оставка министри. Това сж г. г. Драгомиръ Иконичъ, бившъ демократъ, миналъ наскоро къмъ правителствената партия като министъръ на обществените сгради, Воislавъ Джорджевичъ, председатель на съюза на сръбскитѣ земедѣлски кооперации, като министъръ на земедѣлието, и г. Ловецъ, водитель на правителствената словенска партия, до сега министъръ безъ портфейлъ, като министъръ на правосъдието.

„ПРИНЦЪ МА

ПОСЛЕДЕНЪ ЧАСЪ

300-ХИЛЯДНА БРИТАНСКА АРМИЯ

била стоварена въ Пирея и Солунъ

Ню-Йоркъ, 23. На „Колумбия бродкастингъ системъ" съобщаватъ отъ Бѣлградъ, че споредъ получени сведения отъ Атина на гръцка територия, главно въ Пирея и Солунъ, била стоварена една 300-хилядна британска армия. Британски механизирани части била вече съсрѣдоточени по долината на Вардаръ.

†

Елисавета П. Кирчева, Амалия П. Кирчева, Венедиктъ П. Кирчевъ, Кирилъ П. Кирчевъ, Елка В. Кирчева и Роксена В. Кирчева съобщаватъ съ дълбока скрѫбь за смъртьта на

ПЕТКО КИРЧЕВЪ

на 74 години

който почина на 23 мартъ т. г. въ 2 ч. следъ обѣдъ следъ дълго боледуване.

Опѣлото ще се извърши въ катедралната църква Успение Пресветая Богородици въ понеделникъ, 3 ч. сл, обѣдъ.

Тлѣннитѣ останки ще се вдигнатъ отъ дома му ул. „Мусалла" 9.

Богъ да го прости.

Варна, 23 мартъ 1941 год.

Отъ опечаленитѣ

†

Членоветѣ на Управителния съветъ на А. Д-во „Вулканъ"—Варна съобщаватъ, че председателя имъ

Петко Кирчевъ

почина вчера на 14 часа.

Скърбимъ за голѣмата загуба.

Опѣлото ще се извърши днесъ 24 т. м. 15 часа въ църквата Успѣние Пр. Богородици.

Варна, 23. III. 1941 год.

ПРИЗНАЦИ ЗА СКОРОШНО СБЛИЖЕНИЕ МЕЖДУ

Турция и Германия

Турция прави усилия да запази добритѣ си отношения съ силитѣ на оста

Цариградъ, 23. Тукашнитѣ политически срѣди следятъ съ голѣмъ интересъ резултата отъ дипломатическата дейность между Германия и Турция, които особенно въ последнитѣ дни е засилена извънредно много.

Смѣта се, че тази нова дипломатическа акция трѣбва да доведе до разбирателство въ взаимнитѣ отношения между двѣтѣ страни, за които мжчно може да се твърди, че въ последнитѣ две години сж вървѣли и сж се развивали въ абсолютно и нормално направление.

Сега, когато въ отношенията между Германия и Турция малко или много съществува едва обтегнатость, въ мѣродавнитѣ мѣста на Анкара се смѣтатъ, че се правятъ усилия за запазването на добритѣ отношения на Турция съ Германия и Италия.

Подчертава се сжщевременно, че Турция съ сключването на споразумение съ Англия, не е имало никога нападателни намѣрения спрямо силитѣ отъ оста, но е имала на първо мѣсто като задача да запази своята сигурность. Анкарскиятъ пактъ ще влѣзе въ сила, само въ случай на агресия срещу Турция.

При все че не сжществува още пълна яснота около размѣнитѣ посланията между Хитлеръ и Исметъ Иньоню, всички признаци сочатъ, че въ близко време между двѣтѣ страни трѣбва да се дойде до сближение.

ПРИНЦЪ МАЙО

новиятъ шпионски романъ отъ Филипъ Оленхаймъ, който наскоро ще се печати като подлистникъ въ

ХАНСЪ МОЗЕРЪ въ никакъвъ случай не може да бѫде бащата!

Въпрѣки всички улики за прекалено закъснѣло бащинство, старият домоправитель на лордъ Кичеръ не може да бѫде създатель на очарователното дѣте, което отведнажъ се явява въ старинния замъкъ. **Тогава кой е бащата?**

КОЙ Е БАЩАТА

(Anton Der Letzte)

е най-духовитата европейска комедия, въ която **Хансъ Мозеръ** е надминалъ всички свѣтовни комици, **дори и себе си!**

Участвуватъ още: **Шарлота Андресъ и Адалбертъ фонъ Шлетовъ**

Отъ днесъ 24 т. м. премиера на най-веселата комедия за тази година пакъ въ

КИНО РАНКОВЪ

КИНО РОЯЛЪ отъ днесъ 24 того

Шедьовърна монументална премиера!

„БЛУДНИ МЛАДИНИ"

филмъ, който надмина всички успѣхи и се **игра 7 седмици** съ колосаленъ успѣхъ въ най-голѣмиятъ театъръ въ София!

Бурна драматическа поема по новата крупна творба

„ЖАНА ДОРЕ" ОТЪ ТРИСТАНЪ БЕРНАРДЪ

Знаменити филмови звезди! Модерна постановка!
Наслаждителна музика!

Ежедн. 4 ч. и 9 ч. Праздн. 3, 5 и 9 часа. Тел. 25-04
Касата раб. 3—5·30 ч. и отъ 7·30, праздн. отъ 2 ч.

ДРЪЗКО БѢГСТВО НА ПЛЕНЕНИЯ ГЕРМ. ЛЕТЕЦЪ

поручикъ фонъ Вера

Скокъ презъ прозореца на влака. Осжденъ за кражба на лодка, награденъ съ рицарския кръстъ за храбрость

Следъ като поручикъ фонъ Вера бѣше простреляль 8 английски самолета и ги запратилъ въ морскитѣ дълбини, сжщата участь постигна и неговата стоманена птица при едно въздушно нападение надъ Англия. Единъ англичанинъ засѣгна мотора й и младия поручикъ бѣ принуденъ да кацне на вражеска земя. Английскитѣ летци го познаваха добре, защото той имаше навика да носи надъ униформата си една ярко червена блуза. Разбира се, той не я носѣше, за да могатъ да го виждатъ англичанитѣ отдалечъ, а за да улесни търсенето, въ случай, че нѣкога падне въ морето.

Когато го отвеждаха въ плѣнъ, той вече обмисляше, какъ би могълъ избѣга. Той реши да използува всѣка възможность, която му се представи. Първитѣ му два опита, обаче, излѣзоха неуспѣшни. Въ момента, когато си „заемаше" самолетъ отъ приземището Крейдънъ при Лондонъ, за да отлети, той бѣ уловенъ и изпратенъ въ Шотландия. Тукъ той поднови опита си, избѣга и успѣ да достигне крайбрѣжието. Откритъ, когато плуваше къмъ единъ параходъ и пакъ го затвориха. Постепенно този неспокоенъ поручикъ започна да влияе зле върху нервитѣ на англичанитѣ и тѣ решиха да му потърсятъ нѣкое по-сигурно мѣсто. Избраха Канада, като мислѣха, че отъ тамъ мжчно ще може да избѣга. Но фонъ Вера не бѣше на сжщото мнение.

Когато германскитѣ пленници пристигнаха въ Канада, качиха ги подъ най-строга охрана въ единъ влакъ, който пжтуваше къмъ изтокъ. Сега настжпи за поручикъ Вера тъй жадно очакваният мигъ. При единъ стръменъ завой влакътъ намали хода си. Поручикътъ се хвърли къмъ прозореца и скочи презъ него. Преди пазачитѣ му да разбератъ, какво става и да дадатъ сигналъ за тревога, той изчезна въ горитѣ, които се простилаха покрай желѣзопжтната линия. Поручикъ не знаеше, кждето се намира, но знаеше, че трѣбва да върви все на югъ, за да стигне Канадската граница.

Той използуваше обикновената американска метода на пжтуване: спираше автомобилитѣ, които срѣщаше по пжтя си и го помолваше да го отведатъ до нѣкждето съ себе си. Фонъ Вера говорѣше много добре френски и се представяше спокойно ту за френски, ту за холандски офицеръ. Така следъ нѣколко дни той стигна до рѣка Св. Лоренцъ; за тази широка рѣка той знаеше, че тя образува границата между Канада и Съед. Щати.

Той знаеше, че ако премине рѣката ще бжде спасенъ. Вървейки по течението ѝ, той намѣри една тежка лодка и въпрѣки, че нѣмаше весла той се качи въ нея и следъ голѣми и тежки усилия, успѣ да стигне на отсрѣщния брѣгъ. Тамъ обаче не го чакаше вече свобода. Арестуваха го, защото нѣмаше лична карта и бѣше влѣзълъ безъ „позволение" въ страната.

Американскитѣ сждилища го подведоха подъ отговорность за „откраднване" на една канадска лодка. На германския генералъ консулъ се отдаде, обаче, да спаси свся сънародникъ отъ всички преследвания и отъ затворъ. Появата на смѣлия летецъ въ Америка предизвика голѣмъ шумъ въ американската преса, която изнася все нови и нови хвалебствия за храбростьта, съобразителностьта и геройството му. Но по-добра награда отъ тѣзи химни представлява за младия герой рицарския кръстъ за храбрость, съ който неговия Фюреръ и върховенъ главнокомандующъ е благоволилъ да го награди.

Ограничения въ гостилницитѣ въ Унгария

Буда-пеща, 22. Съ една наредба излѣзла въ вторникъ се налагатъ още нѣкои ограничения за гостилницитѣ въ Унгария. За въ бждеще гостилницитѣ ще могатъ да готвятъ само: два вида супи, два вида риби, два вида готвено съ месо, два вида зарзавати—прѣсенъ или сушенъ, два вида десерть и пр. Дажбата на хлѣбъ не може да надвишава 60 грама. Отъ рибитѣ само еднатa може да бжде направена съ мась. (СЕП).

Българска народна вечеръ въ Виена

Виена, 23. На 25 мартъ—вторникъ ще се състои въ Виена българска народна вечеръ, уредена отъ организацията "Сила чрезъ радость" съ съдействието на българския генералъ консулъ и германо-българското дружество въ Виена.

Ще бждатъ представени филми, пѣсни, танци, народни пѣсни, национални танци и сказка за България.

Ще вематъ участие Мими Василева, отъ народната опера въ София, една българска студентка, танцова група, корпорацията на Българското студентско дружество въ Виена „Отецъ Паисий" и др.

Износътъ на пощенски марки отъ Румжния

Букурещъ, 23. Главната дирекция на пощитѣ въ Румжния съобщава на публиката, че износътъ на румжнски или чуждестранни пощенски марки, поединично, или въ албумъ ще може да става въ бждеще само съ разрешение на Румжнската Народна банка. (СЕП)

Нова желѣзопжтна линия

Будапеща — Розенбергъ — Краковъ

Братислава, 22. Отъ компетентно мѣсто се узнава, че предстои строежъ на една нова желѣзопжтна линия отъ Будапеща за Краковъ. Презъ Словакия линията ще минава презъ Нойзолъ и Розенбергъ. Тази линия ще бжде главната желѣзопжтна връзка между Балканитѣ и главното губернаторство Полша-(СЕП)

Голѣмъ напредъкъ на съветската захарна индустрия

Хелзинки, 23. Съветската захарна индустрия презъ време на кампанията 1940-41 година за преработване на захарното цвѣкло е преработила общо 16 милиона тона цвѣкло и до 1 мартъ 1941 година е произвела 2,1 милиона захаръ или 0,4 милиона тона повече отъ презъ 1939-40 година. (СЕП).

Радио Варна

Понедѣлникъ, 24 мартъ

СУТРИНЬ: 7 часа София: Утренъ концертъ. 8·30 Край.

ОБѢДЪ: 12 часа Варна: Фантазии и потпури. 12·30 Сказка. 12·40 Забавна музика. 12·55 Съобщения, борси. 13 Полки и мазурки. 13·15 София: Точно време, коментаръ, новини, съобщения. 13·35 Популяренъ концертъ. 13·50 Забавна и танц. музика. 14·30 Край.

ВЕЧЕРЬ: 18·30 часа София: Забавна и танцова музика. 19 Варна: Народни пѣсни, изп. Ангелина Баръмова съ „приморската тройка. 19·30 Предаване за Добруджа. 19·45 София: Хуморъ отъ Ас. Камбуровъ. 20 Забавенъ концертъ на салонния оркестъръ подъ ржководството на Василъ Стефановъ. 20·30 Точно време, историч. календаръ, прегледъ на събитията 21 Симфоиченъ концертъ. 22·25 Забавна музика. 22·45 Новини. 22·55 Репортажъ и съобщения на италиянски езикъ. 23 Танцова музика. 23·30 Край.

Печатница „Варненъ Поща"

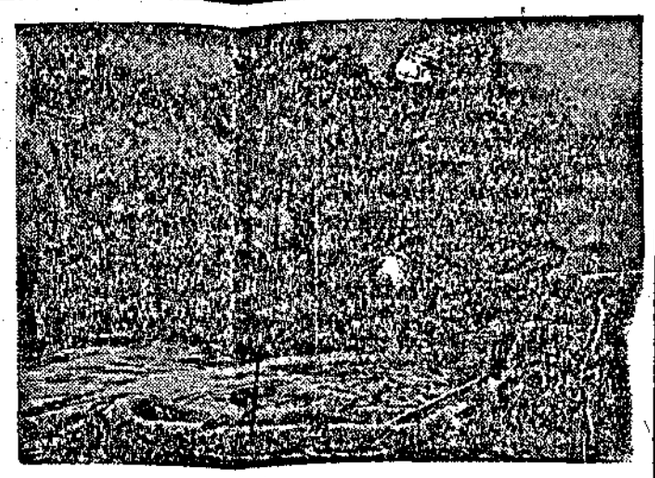

Германски войски съ специални гумени салове преминаватъ една рѣка

Бързоплувни лодки нападатъ

Презъ минното поле. Потопени два разрушителя, единъ танкъ и единъ товар. корабъ

Участникътъ въ едно морско нападение съ бързоплувни лодки, Паулъ Райманъ, предава по следния начинъ впечатленията си:

— Премръзналъ, мокъръ до кости, но изпълненъ съ буйна гордость, азъ се връщамъ, следъ като взехъ живо участие въ блестящата победа на една бързоплувна флотилия.

И отново преживявамъ възбуждението и опасноститѣ на пжтуването върѣдъ минното поле съ бодливитѣ кълба, които ни предвещава смъртъ, докато най-сетне прозвуча спасителния викъ: „Минахме миннитѣ прегради" Продължихме бавно предпазливо. Лодката, която плува настрани отъ несъ, съобщава „Разрушители" Ние не бързаме, колкото и да горимъ отъ желание да се срещнемъ съ неприятеля, защото първата повеля на моряка е: „Бдителность". Сѣнкитѣ се придвижватъ напредъ Една нова се изрѣзва предъ насъ. Не, две сж, четири... осемъ!

Цѣлъ конвой се движи

охраняванъ отъ разрушители. Бавно бързоплувнитѣ лодки заематъ позиция. Вниманието ни привлича дългата сѣнка на единъ танкеръ. Това се казва плячка! Отъ далечната сѣнка идва заповѣдь: „Следъ минута стрелямъ!" Танкерътъ е по-благоприятно разположенъ за нападение предъ друга лодка. Ние си избираме единъ разрушитель. „Торпилитѣ готови!". После спокойно и твърдо „Бѣй!".

Азъ виждамъ само една права бѣла пжтека по посока на разрушителя. Изведнажъ ликуващъ викъ.

Единъ тѣсенъ отвесенъ стълбъ отъ димъ водопадъ отъ развалини и следъ нѣколко мига — сѣкашъ английскиятъ параходъ никога не е сжществувалъ.

За втори пжть флотилията напада; сега отъ друга позиция. Чуваме финниятъ звукъ на изстрелянатa торпила, сега още веднажъ. Другарятъ ми отъ лѣво стреля. И пакъ сжщата картина. Ужасно бавно потъватъ тѣзи птици. Отъ танкера изригва черенъ вулканъ. И скоро той изчезва отъ повърхностьта. Другъ голѣмъ търговски корабъ е смъртно улученъ. Неприятельтъ запраща срещу насъ яростенъ дъждъ отъ гранати. Ние не сме свършили още. Отъ мрака изниква другъ разрушитель. Две отъ нашитѣ лодки се прицелватъ въ него. Победата скоро е извоювана — той е пречупенъ.

Но и за насъ става опасно

Съ дива бързина плуваме презъ осветеното пространство. Шумътъ на моторитѣ е тъй силенъ, че вече не чуваме стрелбата. Но ние виждаме светли кълба до пропищяватъ покрай насъ и знаемъ, че ни обстрелватъ отъ различни страни. Искатъ да ни обкржжатъ. Машинитѣ ни сж напрегнати до крайность. Като ли се намираме въ ада. Разбира се, не забравяме да се обвиемъ въ мжгла. Вѣтърътъ е на наша страна. Сигурно англичанитѣ сж побѣснѣли, задето се одързостихме да ги нападнемъ три пжти.

Дългъ и опасенъ е обратниятъ пжть презъ бурното и осѣяно съ мини море. Внимателно и зорко си пробиваме пжть въ мрака. Ето ни най-сетне въ нашето пристанище. Напрежението ни още не е минало, но всички сме горди, когато съобщаваме: бързоплувни лодки унищожиха два английски разрушители, единъ 8000 тоненъ корабъ-цистерна и единъ 4500-тоненъ търговски параходъ!

Търся момче за продавачъ въ колониаленъ магазинъ 15—16 год. съ III кл. образование. Постжване веднага. Справка ул. Св. Лаврентий 28. 2-3 3459

Намаление на цѣната на типовия хлѣбъ въ Турция

Цариградъ, 23. Новиятъ типовъ хлѣбъ въ Турция не получи цената, която бѣ оповестена преди въвеждането му. Единъ килограмъ струваше 13 гроша, докато обикновеният хлѣбъ по-рано струваше 135 гроша. Отъ понедѣлникъ насамъ цената на типовиятъ хлѣбъ бѣ намалѣна на 125 гроша за килограмъ. (СЕП)

Наистина ли охолството и бездѣлието подтикватъ красивитѣ жени къмъ опасния животъ, изпълненъ съ авантюри и приключения, които имъ създаватъ възложенитѣ тайни мисии? Едно младо, красиво и извънредно интелигентно момиче отъ най-доброто общество е замѣсено въ една афера за шпионажъ. Ще намѣрите описания на приключенията ѝ въ новия ни романъ

ПРИНЦЪ МАЙО

ЕДНА ИНТЕРЕСНА КОЛОНИАЛНА ИЗЛОЖБА

въ Хамбургъ

Хамбургъ, 22. (Специална кореспонденция). Въ помѣщението на държавната библиотека и въ присжтствието на много официални лица завчера бѣ открита по единъ тържественъ начинъ новата германска колониална изложба въ гр. Хамбургъ. Когато човѣкъ обходи просторнитѣ зали и разгледа изложенитѣ въ тѣхъ многобройни педмети, писма и документи, които свидетелствуватъ за колосалната културно-просвѣтна и стопанска дейность на германския народъ въ задморскитѣ страни, инстинктивно си поставя въпроса: защо бѣха наистина отнети колониитѣ на Германия и не бѣ ли тази постжпка на победителитѣ отъ свѣтовната война едно истинско престжпление?

Когато посетительтъ надникне въ тази изложба, за него веднага става ясно, че отнемането на германскитѣ колонии се е дължало изключително на завистъ и омраза отъ страна на Англия спрямо голѣмитѣ успѣхи на германското колониално дѣло. Директорътъ на държавната библиотека въ Хамбургъ проф. д-ръ Валъ е систематизиралъ грижливо всички писма и документи датиращи отъ времето на първитѣ германски колонии, основани отъ великия князъ фонъ Бранденбургъ и майоръ Грьовенъ въ северна Африка до деня на влизането въ сила на версайлския диктатъ.

Посетительтъ на изложбата получава възможностьта да се запознае съ дейностьта на пионеритѣ на германската колониална политика, като: Людерицъ, Янсенъ, Тормеленъ, Вьорманъ, Годефрой и др., на които главно Германия дължеше своитѣ колонии въ югоизточна Африка, Камерунъ и Того. Отъ изложбата е видно, колко жестоко и несправедливо сж постжпили победителитѣ отъ миналата война, отнемайки правото на германския народъ върху своитѣ колонии, които той съ толкова непосиленъ трудъ и жертви бѣ поставилъ (на много по-голѣма висота отколкото бѣха тѣзи на Англия и Франция.

Днесъ, следъ като германското оржжие премахна и унищожи несправедливитѣ мирни диктати отъ свѣтовната война, въпросътъ за новото разпределение на колониитѣ неминуемо ще се постави на дневенъ редъ и тогава безсъмнено ще бждатъ изправени не само миналитѣ грѣшки, но ще се даде възможность на всѣки народъ еднаквото право да се ползува отъ благата на нашата земя.

Английски домогвания чрезъ арабски водачи

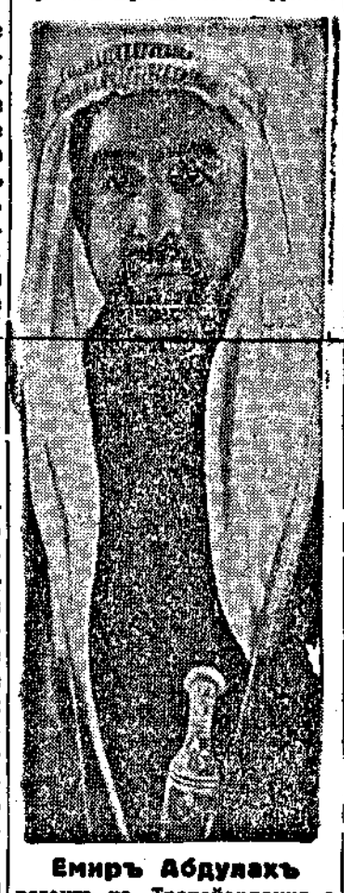

Емиръ Абдулахъ

регентъ на Трансйордания, е поставенъ понастоящемъ на политическата сцена, поради комбинациитѣ около Сирия, въ връзка съ евентуалнитѣ териториални разпределения отъ войната. Въ френскитѣ кржгове се смѣта, че англичанитѣ ще използуватъ емира за тѣхната политика въ северна Арабия, като го провъзгласятъ и за регентъ на Сирия.

АНЕКДОТЪ

Единъ лѣкарски хонорарь

При прочутия германски лѣкарь Ханеманъ, който основа хомеопатията, дойде веднажъ единъ богатъ господинъ, който пожела да бжде прегледанъ. Ханеманъ разбра веднага, че неговия пациентъ си е внушилъ, че е боленъ, затова го прегледа повърхностно и като му постави едно шишенце подъ носа, каза:

— Помиришете! . . . Вие сте излекуванъ!

Пациентътъ се обиди много. Жлъчно той запита, какво трѣбва да плати за свѣтковичния прегледъ. „Сто марки", каза лѣкарьтъ. Пациентътъ извади отъ джоба си небрѣжно една банкнота отъ сто марки, поднесе я подъ носа на лѣкаря и каза:

— Помиришете! . . . Вие сте заплатенъ!"

ЕДИНАДЕСЕТИЯ ЧАСЪ

романъ отъ КЛОДЪ ФАРЕРЪ (74)

могли да ви оставятъ да си заминете, безъ да ви кажатъ сбогомъ?

Сега влакътъ бавно минаваше край високата китайска стена. Силно изненаданъ, Нагаока се поклони гърде низко, после показа съ ржка, че влака бѣше вече тръгналъ.

— Не се безпокойте! — отсѣче бързо г-жа Дария Сергеева, — китайскитѣ влакове не сж много бързи. Първата станция се намира на десетина мили отъ тукъ! Ние ще ви изпратимъ до тамъ и азъ поржчвахъ на колата ни да ни чака. Ще направимъ една чудесна разходка! . . . Имаме на разположение цѣлъ половинъ часъ, за да си побъбримъ тримата. Така трѣбва да бжде, защото нашата малка Ай-Ланъ е много сантиментална и стѣснителна, и вече ви е обикнала като приятели! Но вашето бързо заминаване я до толкова смути, че не може да намѣри думи да ви го каже. . . А, нали виждате, азъ всичко умѣя да нареждамъ. . . Обаче, ние най напредъ ще поговоримъ двамата съ васъ, безъ да се занимаваме съ нея, и до тогава, тя ще бжде вече по-спокойна. О, мила Ай Ланъ, както виждате, азъ винаги удържамъ думата си.

И Дария Николаевна, отпусна ржката на прекрасната китайка, за да се обърне къмъ японеца, който продължаваше да мълчи. Тя говорѣше на английски, както и първия пжть. Но веднага заговори на чистъ японски езикъ, съ най добрия акцентъ отъ Канзай.

Втората Сунъ-Чо-Вай не знаеше японски, което бѣше известно на рускинята.

— Нагаока санъ, — каза тя весело и мило, щастлива съмъ, както нея, че мога да ви поздравя! Бждете сигуренъ, че не ви казвамъ сбогомъ, но довижданe!

— Не, госпожо, — отвърна Нагаока, — сжщо усмихнато, както го изискваше учтивостьта. Трѣбва да ми кажете сбогомъ! Защото никога вече не ще имамъ честьта да ви поднеса почитанията си.

Тя мило разлати главата си:

— О, ще видите, че грѣшите, и че азъ съмъ права! Зная много добре за какво мислите. Азъ съмъ малко гадателка! . . . Ще видите... ще видите!

— Въ всѣки случай, благоволете да приемете моитѣ благодарности! — каза Нагаока. — Много ви обезпокоихъ и то на нѣколко пжти. Но благодарностьта ми ще бжде вѣчна!

— Азъ разчитамъ на нея, — прошепна Дария Николаевна сериозно.—При случай, ще ви напомня тѣзи думи . . . При все това не се страхувайте отъ нищо: катторъ е нашъ. Въ скоро време ще имаме всички вище или контра диктатори, както този Кунгъ Венъ-Чунг. Значи Китай е нашъ. Азъ спечелихъ, вие загубихте. Но вашето поражение е подостойно отъ моята победа! И моето довѣрие въ васъ е толкова голѣмо, че ще ви направя едно признание.. едно признание, което повторено предъ тѣзи, които сж ме изпратили, ще ми костува живота... И ето това признание: вашата кауза е добрата, а нашата е лошата! О, Боже мой, какъ бихъ желала да бѣхте спечелили вие, а азъ да бѣхъ загубила . . . Бе! . . . французитѣ иматъ една поговорка: „всѣка жаба да си знае гьола" . . . Азъ съмъ тази жаба, Нагаока санъ! . . . но ничево! . . .

Малко по-малко тя се бѣше навела къмъ него: той продължаваше да стои мълчаливъ, но внимателно заслушанъ. Тя бѣше протегнала и двѣтѣ си ржце. Той ги хвана безъ да продума. Тогава тя бързо се изви и съ дѣсната си ржка обви шията на Ай-Ланъ, която търпеливо и мълчаливо чакаше съ наведени очи.

— Свърши се вече! . свърши се! — извика тя весело, като заговори на английски.—О, Ай Ланъ, сигурна съмъ, че имате нѣкоя тайна да казвате на Акира санъ...

Тя натърти малкото му име. . . Следъ това стана и излѣзе въ коридора, като любопитно започна да надничи изъ купетата.

Може би Ай Ланъ имаше да каже нѣкаква тайна на Акира. Но това бѣше тайна, която не тъй лесно се казва. Защото една цѣла минута чакаше Акира, докато Ай Ланъ да заговори, но тя продължаваше да мълчи.

Той я гледаше. Тя гледаше къмъ земята. И миглитѣ ѝ стояха неподвижни.

Най после Акира заговори:

— Госпожо, — каза той, — никога нѣма да забравя!

— И диктаторътъ никога нѣма да забрави, — отговори тогава тя. — Той ме задължи да ви го кажа. И съжелява, че не може да ви приеме на една прощална аудиенция, понеже държавнитѣ работи не му позволяватъ.

— Държавнитѣ работи,— повтори Нагаока Акира съ спокоенъ гласъ.

— Да, — потвърди Ай-Ланъ. Отначало гласътъ ѝ треперѣше, но сега бѣше вече по-спокоенъ. — Негово Сиятелство ме натовари сжщо, да ви кажа, че винаги ще пази въ сърдцето си, както вашето име, така и това на вашия приятель. . . този, който умрѣ!

— Знаете ли какъ е умрѣлъ? — попита Нагаока съ пълно равнодушие — поне привидно.

— Увы! — каза тя, — нищо не зная.

Тѣ наново замълчаха и този пжть погледитѣ имъ се срещнаха. Но този пжть силно чернитѣ очи като че ли се прелѣха и проникнаха до мисьлта си. . .

Влакътъ, който силно изсвири, започна да намалява хода си.

(Следва)

ГОСТЪТЪ НА ДѢДО МАТЕЙКО

Дѣдо Матейко и баба Неда отъ дълги години живѣятъ въ една слупена край шосето кжщурка. Цѣлото лѣто дѣдо Матейко ходи изъ близката гора и пасе единствената си кравица. Събира дръвца и-ги продава презъ студенитѣ зимни дни въ близкия градецъ. Баба Неда, пъкъ, шета изъ кжщи, кърпи кълчищенитѣ гащи на дѣда Матейка и дои кравицата, която имъ дава прѣсно и вкусно млѣкце.

Така тия стари прекарватъ последнитѣ дни на своя земенъ животъ.

Единъ день дѣдо Матейко се връщаше отъ къра, подкарвайки слабата си кравица. Той бавно крачеше следъ нея и тънаникаше стара, ленива пѣсень.

Щомъ стигна до чешмичката, кждето всѣка вечеръ поеше кравичката, дѣдо Матей изведнажъ млъкна. Услуша се. Чуваше се слабо, непрекжснато бучене. Той шибна кравичката и неспокойно забърза следъ нея. Едва стигна на хълма, който се намираше надъ кжщата му, ахна отъ очудване. По цѣлото протежение на шосето бавно се движеше черна колона отъ голѣми камиони. Край тѣхъ префучаваха мотоциклети, които тук се връщаха назадъ, тук се губѣха къмъ града. Съ разтуптѣно сърдце, почти бѣжишкомъ дѣдо Матейко забърза къмъ дома. Горѣше отъ нетърпение да узнае поскоро, какви сж тия камиони.

Стигна. Затири кравицата въ обора и излѣзе на шосето. Гледа камионитѣ заминали и само единъ мотоциклетъ предъ вратата на кжщичката. Върна се погледна мотора отъ вси страни и влѣзе въ кжщи. Баба Неда бѣше клекнала надъ нощвитѣ и месѣше малки питки. Сети се дѣдо Матейко — гостъ. Озърна се. Край огнището бѣше седналъ единъ едъръ, младъ войникъ и пушеше голѣмата си лула. Гледа го дѣдо Матейко, не прилича на нашъ. Нашитѣ испечени, коравести, груби, а тоя — билъ, червенъ, нѣженъ като дете, като че ли не е билъ на полска работа. Той се взрѣ въ лицето на войника и веднага като мълния мина презъ ума му — синеокъ, русъ — кой може да бжде освенъ — Дойчо.

Той бѣше челъ изъ вестницитѣ, които сегисъ-тогисъ купуваше отъ града, че въ България ще идватъ германски войници и това му помогна да познае госта си.

— „Здравей, майнъ камарадъ! — извика дѣдо Матейко, сияющъ отъ радость, че е позналъ госта си и гордъ отъ неговото посещение въ неговата кжщичка.

Германскиятъ войникъ стана, извади лулата отъ устата си и поздрави по войнишки.

Баба Нѣда бѣше оставила нощвитѣ и гледаше трогателната среща между двамата стари бойни другари.

Дѣдо Матейко дълго опитва ботушитѣ, шапката, дрехитѣ на германския войникъ и следъ като стихна първото му възхищение, седна на миндера.

Настжпи мълчание. Сякашъ баща и майка, невидѣли дълги години свои синъ, го виждатъ ненадейно и вълнението не имъ позволява да говорятъ. Тѣ обаче, говорѣха. Всѣки би прочелъ въ очитѣ имъ безкрайна радость, братска обичь и възторгъ.

— Много се зарадвахъ, баби като те видѣхъ,—първа наруши мълчанието баба Неда—та за туй те поканихъ тази вечеръ. Ще поприказвате съ дѣдо Матейко, зеръ отдавна не сте се видѣли. — Ахъ, щѣхъ да забравя. Ами какъ сж вашитѣ? Добре ли сж? Хаберъ, хаберъ не ни ли пратиха? Трѣбва да сж ни изпратили, ама нали неможешъ да ни разправишъ? Ех, и баща ти бѣше такъвъ. Той не ти ли е разправялъ за насъ? Разправялъ ти е, ама малкъ си билъ, та сега си забравилъ. Чакай да си спомня отъ кое село бѣхте. Отъ Му . . . Му . . . Мунхенъ, е?

Пустата баба Неда бѣше взела германския войникъ за синъ на нѣкой германецъ, бай Матейковъ приятель отъ голѣмата война, защото и той билъ русъ и кьосе като него.

Германецътъ разбра последната дума на баба Неда и каза:

— Я, Мюнхенъ!

Ехъ, Дойчо, — подзе дѣдо Матейко, — помня го азъ баща ти. Като лъвозе заедно се бихме съ англизитѣ, рамо до рамо. Много врагове изтрепахме, ала много бѣха кучетата му съ кучета. Мжчихме, мжчихме ни само душитѣ ни не зеха, ама на... сега ние тѣхнитѣ ще извадимъ.

Ще видятъ тѣ съ Ганю и Дойчо ли иматъ работа или съ жени. Ще ги смажимъ! Тогава ще се разширимъ — ехъ, дали ще доживѣемъ тоя день — да отидатъ къмъ Вардара, къмъ Бѣло-море?

Германскиятъ войникъ, като че ли разбираше и отъ време на време повтаряше ту „я", ту „яволъ", искайки съ това да потвърди, че е съгласенъ съ казаното отъ дѣда Матейка.

— Тъй, тъй, синко, да кажете на вашия царь, че си искаме земитѣ! . . . се обажда отъ време на време баба Неда.

Дълго разправяха двамата старци и изказваха на германския войникъ своитѣ болки, радости и надежди.

Навънъ стана тъмно. Месецътъ надникна презъ малкото прозорче на дѣдо Матейковата кжща. Неговитѣ бледи лжчи навѣсничиха на унесенитѣ въ разказа си старци, че германския войникъ трѣбва да почине, за да може съ прѣсни сили да се бори презъ утрешния день съ ония, които разжсаха тѣлото на Матейковата татковина и братския по оржжие германски народъ.

Василъ Касабовъ,
у-къ Варн. търг. у-ще VI кл.

Новата германска двойка на кънки е Герда Страухъ и Гюнтнеръ Нокъ, на която се възлагатъ голѣми надежди. Една весела снимка при упражнението на майсторитѣ на леда. Гюнтнеръ Рокъ носи на ржце партньорката си.

БИТОВА ВЕЧЕРЬ
въ честь на германскитѣ войски

Въ сжбота вечеръ при необикновена задушевность въ честь на пребиваващитѣ въ града ни германски войници бѣ изнесена голѣма битова вечеръ въ салонитѣ на военния клубъ. Присжтствуваха по-голѣма часть отъ германскитѣ офицери, германската колония и много официални лица въ града ни. Откриването на битовата вечеръ започна съ изсвирването отъ флотската музика на националнитѣ химни на Германия и България, които бѣха изслушани на крака.

Млади девойки въ национални носии изпълниха редица битови сцени особенно една седѣнка, която направи отлично впечатление на гоститѣ германци. Госпожица Ковачева акомпанирана отъ хоръ отъ млади девойки изпълни нѣколко народни пѣсни, които предизвикаха живъ възторгъ. Сърдечнитѣ и приятелски отношения между двата братски народи бѣха още веднажъ демонстрирани, особено когато германски офицери се хващаха съ красивитѣ българки облѣчени въ национални носии, да играятъ кръшни хора и весели ржченици.

Общогражданскиятъ комитетъ, който има тази така хубава инициатива да направи по-весело и по-забавно пребиваването на германцитѣ въ Варна изнесе тая вечеръ съ голѣмъ похватъ и умѣние, които предизвикаха възхищение у гоститѣ и похвала отъ страна на гражданството. Рано до зори продължи това скромно тържество, което дълбоко затрогна всички присжтствуващи.

Здр. П.

Стокообмѣнътъ
между България и Турция продължава нормално

Анкара, 23. Противно на съобщения, произхождащи отъ английски източникъ, търговскиятъ обмѣнъ между България и Турция не е прекжснатъ. Отъ турско мѣродавно мѣсто се съобщава, че търговския обмѣнъ между двете страни продължава нормално и че не е претърпѣлъ никакви спънки, вследствие влизането на германски войски въ България. Само преди нѣколко дни презъ България сж минали транзитъ турски стоки на стойность три милиона лири. (СЕП).

Панихида на тракийци

По случай „годишнината отъ Одринската епопея, вчера бѣ отслужена панихида въ катедралната църква отъ страна на *Тракийската организация*. Присжтствуваха: пом. кмета г. Миневъ, представитель на полиц. комендантъ, г. г. генералитѣ о. з. Габаревъ и Жечевъ, представители на родолюбивитѣ организации, тракийската емиграция и многобройни граждани.

Следъ панихидата, тракийци се отправиха за Тракийския домъ, кждето председателятъ над-во „Тракия" г. Василъ Дрангулевъ произнесе прочувствена речь.

Мексикан. петролни извори
национална собственость

Мексико-Сити, 23. Главната борба, която води правителството на Мексико и тази за пълното овладяване на петролнитѣ извори въ страната. Само по този начинъ може да бжде избѣгнато обедняването на народа.

На едно публично събрание председателятъ на Мексико казалъ, че мексиканскитѣ петролни извори оставатъ и въ бждеще национална собственость. (СЕП).

Рекламирайте въ Вари. Поща

ВАРНЕНСКИ НАРОДЕНЪ ТЕАТЪРЪ

Вторникъ 25 т. м — ПРЕМИЕРА

ТИЛОВЪ ГЕРОЙ

комедия въ 3 действия Л. Доале

Въ главната роля **Петко Атанасовъ** — Режисьоръ Николай Фолъ

ПТИЦЕВЪДНА КОЛОНА

Птицевъдство за яйца и месо

Отъ стопанска страна твърде износно е, кокошкитѣ следъ като се износятъ да се угоятъ и продадатъ на пазаря на по-добра цена. Ценно е оня стопанинъ, който отглежда птици за яйца и месо, да знае кои раси подхождатъ. Обикновено ония окошки които сж добри носачки се бързо изтощаватъ и не даватъ много месо; тежкитѣ раси въ повечето случай сж слаби носачки. Най-пригодна раса за яйца и месо е *„радайландъ"*, следъ нея идватъ *„плиматрока"* и *„Виандотитъ"*. Расата Радайландъ носи почти колкото „Легхорнитѣ" и на тегло сж доста тежки, като ярката тежи отъ 1 и пол. килограмъ до 2—2 ½ пол. носачката кокошка отъ 3—3 и пол. килограма, а едно годишния петелъ 3—3 и пол. кгр. — възрастния 4 до 4 и пол. кгр. Ако се скопяватъ отъ малки петлетата, когато порастнатъ, стигатъ на тегло отъ 4—5 и пол. кгр. и иматъ много вкусно месо. Яйцата имъ сж срѣдно голѣми като при добъръ режимъ на хранене получаватъ подобрение на теглото.

Онѣзи стопани, които желаятъ да отглеждатъ домашни птици за яйца и месо, трѣбва да отглеждатъ изпитаната на нашитѣ климатически условия полу-тежка раса „Родайландъ". Тази раса е много подходяща за онѣзи стопани които разполагатъ съ малки дворове. Министерството на земедѣлието отдавна е одобрило тази раса и я отглежда въ държавнитѣ стопанства, служащи да доставятъ разплоднй материали. Тази раса се отглежда при софийския изследователски институтъ, въ образцовия чифликъ—Стара Загора и въ гр. Плѣвенъ заводъ „Клементина". Сжщата въ близки дни ще има широко разпространение въ страната ни, като най-пригодна за месо и яйца, особено сега, когато широко се отварятъ свѣтовнитѣ пазари за птичето производство, каквото се иска и търси и у насъ.

Птицевъдство за месо

Въ много страни има голѣми и малки птицевъдни стопанства въ които се отглеждатъ тежки раси за месо. Въ такива стопанства не се гледа на носливостьта на кокошкитѣ, а само на тѣхната голѣмина, крѣхкость и вкусъ на месото. Такова месо се получава отъ тежката раса: Орпинтонгъ, Кохингъ, Брама и на второ мѣсто отъ Полу-тежката раса: Плимутрокъ, Виандотъ и Родайландъ. Въ стопанства, които отглеждатъ раси за месо се гледа сжщитѣ да може да се поддаватъ на бързо угояване. Дори за месо сж и кржстосанитѣ раси отъ полу-тежки съ тежки, а може и отъ едрата раса по тежина, но съ различенъ произходъ.

Плимотрокъ съ Виандотъ, или съ Родайландъ, а сжщо Орпинтонгъ и др. съ казанитѣ раси. Кръстосанитѣ раси за едно и две поколѣния даватъ много добри резултати, не само на месо, но и на носливость, обаче получаватъ изреждание и губятъ чистокръвния си произходъ. Въ стопанства, които ще се отдадатъ да отглеждатъ раси за месо, ще трѣбва добре да запомнятъ, кжде е изкуството да се печели пари. Въ отглеждане и охраняване на млади ярки отъ полу-тежки и тежки произходъ, които въ първитѣ месеци на растежа си хвърлятъ на тегло, кости и месо, когато много малко консумиратъ.

Една 5—6 месечна ярка отъ казанитѣ раси стига на тегло отъ пол. до 2 и пол. кгр. Ако сжщата живѣе на свобода и си намира половина отъ храната навънъ—на стопанина ще струва отъ 10 до 12 лв., а ще е продаде 35 до 50 лв. Сжщо за угояване се ценятъ следъ яркитѣ скопенитѣ пѣтли. Лекитѣ раси не сж за предпочитане да се скопяватъ, защото не могатъ да дадатъ добри резултати, тѣй като тѣ не сж се подаватъ на угояване.

Кооперация „Птица", която има за районъ цѣла Шуменска область, дава на всички нуждающи се упжтвания и съвети по птицевъдството, напълно безплатно. Такива за провинцията пощенски карти за отговоръ, като въпроситѣ се поставятъ конкретно.

Димитъръ Хрѣстовъ
птицевъдецъ

ХРОНИКА

Дежурни аптеки днесъ ще бждатъ Атанасовъ, С. Менахемовъ, Новкиришки, Кр. Хинковъ.

Съобщава се на всички притежатели, които сж записани въ Посмъртния фондъ при Б. Р. Съюзъ, че вноската къмъ фонда за 1941 година е 28 лева и че разписките за инкасо се намиратъ въ канцеларията на Синдиката. Нека всѣки работникъ побърза да се издължи съ вноската си отъ 28 лева. 2-3

Варненскиятъ народенъ театъръ представя вторникъ 25 т. м. премиера духовитата военна комедия „Тиловъ герой" участвуватъ Петко Атанасовъ, В. Пуховска, Хр. Диневъ, В. Каралямбова, Г. Коларовъ, Р. Радевъ, Ж. Мандажиевъ, Т. Велковъ, В. Филова и др. Режисьоръ Н. Фолъ. Билети при касата. Тел. № 28-44

Кино Роялъ: Шедьовр. монумент. премиера „Блудни младини" игранъ съ колосаленъ успѣхъ 7 седмици въ най-голѣмъ театъръ въ София.

Сдружението на многодетнитѣ семейства съобщава, че канцеларията се помѣщава въ ул. Драгоманъ срещу градината, кждето записването на нови членове продължава и старитѣ на провѣрка.

Варненско градско общинско управление (Отдѣление сждебно)

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 3748-1940 г.

Обявявамъ на интересующитѣ се, че на съответното число на другия месецъ отъ датата на публикуване настоящето въ мѣстнитѣ вестници „Варненска поща" и „Черно море", като отъ 15 день следъ публикуването започва проданьта и ще свърши на онова число отъ следващия месецъ, което съответствува на датата на публикуването до 17 часа включително съ правонадаване 5 на сто въ 24 часа за следващия недвижимъ имотъ принадлежещъ на наследницитѣ на Иванъ Филиповъ, а именно: Пиица Ив. Филипова, Александъръ Ив. Филиповъ, Коста Ив. Филиповъ, Петя Страшимирова отъ гр. Варна: лозе хавра, а сега нива съ юго-източно изложение—пѣсъчливо глинеста почва—черноземъ отъ 5 декара и 2 вра, находяще се въ землището на гр. Варна, мѣстностьта „Ваяларъ", при съседи: Алекси Николовъ, Панайотъ х. Георгиевъ, отъ две страни Елена д-ръ Флорева и пжть.

Първоначалната оценка на имота е 11.000 лева (единадесеть хиляди) Залогъ 10 на сто за правонаддаване. Имота е собственость на казанитѣ по-горе наследници. Продажбата ще се извърши по правилата изложени въ чл. 807—823 отъ закона за гражданското сждопроизводство.

Желающитѣ да купятъ имота да се явятъ въ канцеларията ми, общината стая № 8, всѣки присжтственъ день и часъ за да погледатъ книжата и да наддаватъ.

гр Варна, 24 III. 1941 год.

1—1—3463 Дѣловодитель: Сп. Костовъ

безъ да сме разбрали нѣщо отъ живота... Правимъ много движения, напраздно се суетимъ и всичко това вземаме за истински животъ!.. Отдаваме голѣмо значение на личноститѣ, които въ сжщность не заслужаватъ дори внимание. Мислимъ, че се забавляваме, когато въ сжщность скуката ни души. Пилѣемъ живота си, а си въобразяваме, че го използваме добре. И случва се, че нѣкой хора стигатъ до края на животъ си безъ да сж подозирали нито за моментъ, че този животъ е билъ цѣло съкровище, което не сж съумѣли да използвуваль!...

Мария де Мерсеретъ слушаше съ голѣмъ интересъ Поль де Вернетъ.

Но къмъ този интересъ се прибавяше и едно силно недовѣрие. Говорейки така, приятелятъ на Робертъ преследваше нѣкаква цель. Каква?...

— За щастие, — продължи той, — има други които въ своята лудость...

Той се спрѣ и се усмихна...

— ... защото, сами ще признаете, че могатъ да се смѣтатъ за луди тѣзи, които не могатъ да разбератъ живота или по-право зле го разбиратъ... Има други, които изведнажъ почувствуватъ нѣкакво просвѣтление и очитѣ имъ се отварятъ и най-после виждатъ кой е пжтя, който може да ги изведе къмъ щастието... Понѣкога се случва нѣкакво нещастие, нѣкаква загуба, изчезването на едно любимо сжщество... Това е страшенъ ударъ... А понѣкога... появява се едно прелестно видение... едно младо момиче се явява...

Поль бѣше произнесълъ последнитѣ думи съ треперящъ гласъ, като продължаваше да гледа Мария.

Тази последната се изчерви и обърна главата си.

— ... Нейното очарование — продължи той — е, че нищо не прави за да го предизвика... Нейната скромность, мълчаливость още повече ни карв да я обичаме... Живѣемъ край нея безъ да

бѣше приятелката й, и какъ винаги нейнитѣ предположения сж излизали вѣрни. Освенъ това тя имаше по-голѣма опитность въ живота. Тя бѣше сигурна, че при нея ще намѣри свѣтлината, отъ която имаше нужда.

И вмѣсто да продължи пжтя си къмъ замъка, тя се отби отъ него и тръгна по една тѣсна пжтека, която извеждаше къмъ стария павилионъ.

Но тамъ я очакваше голѣмо разочарование. Павилионътъ бѣше пустъ. Г-ца де Мерсеретъ се питаше какво да прави. Трѣбваше ли да чака? Или да се върне въ замъка? Най-после тя се реши да я почака. Навѣрно Симона скоро щѣше да дойде. Защото не би могла да не направи всѣкидневната си разходка до павилиона, което тя наричаше „поклонението", и когото обичаше, понеже той бѣше чувалъ и още дълго време ще чува признанията на хората. И днесъ щѣше да направи сжщото.

Мария бѣше сигурна въ това.

И така тя остана да я чака, заслушана въ нѣжния шепотъ на щурцитѣ и веселото чуруликане на славеитѣ. Унесена въ мечти, тя не бѣше чула приближаващитѣ се стжпки; едва когато нѣкой се изправи до нея, тя помисли, че това е Симона, но когато повдигна очи видѣ Поль де Вернетъ.

Когато видѣ младото момиче, той като, че ли не бѣше я търсилъ, до толкова се изненада, че поиска да се отдалечи, което впрочемъ трая само единъ мигъ.

Той я поздрави, обаче не влѣзе въ павилиона.

— Сама ли сте, госпожице? — попита той.— Но кжде е госпожица де Версекъ?

Мария не отговори на въпроса му.

— Но и вие, господине, сте изоставяли брата ми? — забеляза тя.

— Казахте точната дума, — добави Поль де Вернетъ, като се засмѣ. — Робертъ никакъ не е доволенъ отъ колата си...

— О, — прекжсна го Мария, като сжщо се

Следъ полунощь

последни телеграми получени до 5 часа сутр.

ДНЕСЪ ЮГОСЛАВСКИТѢ ДЪРЖАВНИЦИ СЕ ОЧАКВА ДА ЗАМИНАТЪ ДА ГЕРМАНИЯ

Мацуока пжтува за Германия и Италия, за да се запознае съ тѣхнитѣ водачи. На връщане той ще престои въ Москва неопредѣлено време. Рузвелтъ води Америка къмъ опасни авантюри. Англия се камира предъ дилемата или да ограничи въоръжението си, или да ограничи живота си

Белградъ, 24. До тоя моментъ кабинета още не е попълненъ окончателно. Дори не се знаятъ имената на лицата, които ще влѣзатъ въ кабинета. Обаче, едно е ясно, че днесъ югославскитѣ държавници ще заминатъ за Германия.

Будапеща, 24. (Стефани) Споредъ коментаритѣ на тукашнитѣ вестници по положението въ Югославия, смѣта се, че и този пжть Югославия ще се справи съ мжчнотиитѣ, създадени отъ решението на правителството да се присъедини къмъ тристранния пактъ.

Москва, 23. (ГТА). Японскиятъ м-ръ на външнитѣ работи Мацуока малко следъ пристигането си прие въ японското посолство представителитѣ на германския печатъ, предъ които заяви че е напусналъ Токио, изпълненъ съ надежди. Той подчерта, че се радва, че ще се запознае съ Хитлеръ, Рибентропъ, както и съ други ржководни лица на Райха.

Мацуока заяви, че се надѣва да влѣзе въ по-тѣсни отношения съ тѣзи лица и смѣта за свой дългъ да познава Хитлеръ и неговитѣ сътрудници особено следъ като тия две страни сж свързани чрезъ тристранния пактъ. Той заяви, че този тристранен пактъ представлява за японската външна политика най-важния международенъ инструментъ.

Има хора, които смѣтатъ, че той има опредѣлени намѣрения, при това пжтуване за Германия и Италия, но въ действителность той желае само да се срещне съ водачитѣ на тия две нации и да се запознае съ тѣхъ.

Москва, 23. (рой-теръ) Японскитѣ срѣди въ Москва съобщаватъ, че Мацуока ще се завърне въ Япония презъ Москва, където ще бжде къмъ 16 априлъ и ще продължи за Токио следъ единъ престой въ Москва, чието траене още не е опредѣлено.

Токио, 23. (Стефани). „Токио азаки шимбунъ" коментирайки поведението на С. Щати, пише, че Рузвелтъ води С. Щати къмъ опасна авантюра, чиито последици биха довели до конфликтъ между Германия и С. Щати.

„Азаки шимбунъ" пише, че помощьта, която С. Щати ще дадатъ на Чанъ Кай Шехъ, ще бжде безполезна, защото ще пристигне късно. Въ всѣки случай, не е поведението на С. Щати, което ще измѣни политиката на Япония спрямо политиката на Чункинг.

Ню Йоркъ, 23. (ГТА) Английскиятъ м-ръ на търговията Литълтонъ заяви въ една речь произнесена по радиото по случай откриване седмицата на въоржаването, че подкрепата на С.-Щати е извънредно ценна и необходима.

Ние се намираме, заяви той предъ една много проста алтернатива—или да ограничимъ числено въоръжението си, или пъкъ да внесемъ нови ограничения въ живота.

Рочестеръ нападнатъ

отъ германски самолети

Унищоженъ конвой край островъ Критъ. Осемъ английски самолети свалени отъ германцитѣ

Берлинъ, 23 (ГТА) Комюнике на главното командуване на германскитѣ въоржжени сили:

Леки единици германски бомбардировачи нападнаха успѣшно Рочестеръ, кждето бѣха хвърлени бомби надъ военни обекти. Причинени сж голѣми щети. Жертвитѣ сж многобройни.

Германскитѣ извършиха бомбардировки съ точни попадения надъ една база въ южна Англия.

Край южнитѣ английски брѣгове единъ 3,000 тоненъ търговски корабъ бѣ потопенъ.

Германски ескадрили бомбардираха сжщо Лавалета на островъ Малта. Олучени сж параходи въ пристанището и щетитѣ сж огромни.

Южно отъ Агедабия германски въздухоплавателни единици успѣшно бомбардираха неприятелски войски и хангари. Нѣколко самолета изгорѣха въ пламъци.

Южно отъ островъ Критъ бѣ нападнатъ единъ английски конвой. Единъ 6,000 тоненъ неприятелски корабъ бѣ потопенъ въ нѣколко минути, а други два парахода сж тежко затегнати.

Юго-западно отъ Кипъръ германски самолети бомбардираха другъ неприятелски параходъ.

Единъ германски самолетъ въ въздушна борба свали единъ неприятелски самолетъ.

Критъ, Малта и Кипъръ

нападнати отъ италиянски самолети. Операциитѣ въ Африка благоприятни за Италия. 11 английски самолета унищожени и много параходи потопени

Нѣкждe въ Италия, 23. (Стефани). Официално съобщение на главната квартира на италиянскитѣ въоржжени сили:

Въ източъ единъ ръцкия фронтъ ограничено артилерийска дейност. Италиянски самолети бомбардираха западнитѣ аеродрума въ островъ Критъ, кждето опознаха хангари

Около Критъ ята италиянски самолети нападнаха неприятелски кораби. Единъ параходъ бѣ потопенъ, а други два тежко повредени.

Ята италиянски самолети нападнаха грѣцки войски и колони, както и аеродрума Парамити. Два неприятелски самолета бѣха свалени.

Аероплани отъ германския корпусъ сж нападнали Лавалета на островъ Малта, кждето при въздушни сражения единъ неприятелски самолетъ е билъ свалень.

Въ северна Африка германски и италиянски самолети нападнеха съ точни бомбени попадения неприятелски моторизирани части и войски.

Английски съсрѣдоточаващи се войски бѣха бомбардирани въ Маршу.

Италиянски самолети нападнаха единъ английски корабъ отъ 10,000 тона и го потопиха въ Средиземно море.

Други нѣколко кораба сж били тежко олучени.

Аеродрума на Хиракліонъ на Критъ бѣ бомбардиранъ отъ наши самолети. Нѣколко самолета сж унищожени на земята

Неприятелски самолети извършиха нападение надъ Керенъ, но щети и жертви нѣма. При въздушни сражения три неприятелски самолети бѣха свалени. Два италиянски не се завърнаха въ базитѣ си.

Въ областьта на Гала въ Седанъ нашитѣ войски прѣчиха пжтя на неприятелски коли. Тукъ станаха въздушни сражения, при които 11 противникови самолети бѣха свалени. Седемь английски самолета бѣха свалени отъ германски авиатори.

Изплащане на пенсиитѣ и заплатитѣ

София, 24. Пенсиитѣ за второто тримесечие на годината ще започнатъ да се изплащатъ въ началото на м. априлъ, а заплатитѣ — на 25 мартъ.

Въ страката има достатъчно захаръ

София, 24. Отъ комисарството се заяви, че отъ днесъ въ София се пуща достатъчно количество захаръ, каквато има въ страната въ изобилие не само за консумация, но и за дребни нужди.

Досега се чувствуваше липса на захаръ, защото сжществуваха мжчнотии по превоза.

Отмѣнени бързи влакове

Гара Варна съобщава, че бързия влакъ София—Варна, който пристига на 20·12 въ Варна се отмѣнява отъ днесъ.

АНГЛИЯ НѢМА

да внесе петролъ въ Португалия

Лисабонъ, 23. (ГТА) Английскитѣ фирми, които доставяха петролъ въ Португалия, преустановяватъ вноса поради липса на кораби.

Печатница „Варнен. поща"

МЕБЕЛИ

КРЕВАТИ

Въ мебелния магазинъ „Български трикольоръ" на Димитъръ Бояновъ Абаджиевъ, ул Ц Симеонъ №31, до гарата (бившия складъ на Братя Габровски) пристигнаха и пристигатъ всѣки день МЕБЕЛИ за обзавеждане на канцеларии — като: бюра, кантонерни, класьори, столове, закачалки и др. Последни модели орѣхови и бѣли спални, луксозни трапезарии, всѣкакъвъ видъ мека мебелъ, кревати, детски колички всички видове и шперплатъ отъ реномираните фабрики на Бр. Габровски. Пристигнаха нови журнали, които сж на разположението на клиентитѣ **Шперплатъ**. 2 3-3466

СТОЛОВЕ

Народни представители въ Силистра

Въпросътъ съ оземляването на преселницитѣ

Силистра, 23. Месецъ ноемврий 1940 година бѣше единъ отъ най мжчителнитѣ както за правителството, така и за цѣлото добруджанско население, тъй като тогава трѣбваше окончателно да се ликвидира съ настаняването на всички преселници отъ северна Добруджа на временно или постоянно мѣстожителство.

Въпрѣки всички грижи, които правителството положи за настаняването на преселницитѣ, тѣ трѣбваше да прекаратъ зимата въ едно безпокойство, тъй като въпроса за тѣхното окончателно установяване на постоянно мѣстожителство и оземляване стои още неразрешенъ. За да бжде освѣтлено населението по тия най-важни въпроси, правителството е решило да организира публични събрания въ Добруджа, кждето народни представители въ публични събрания ще освѣтлятъ населението.

Въ изпълнение на това

Вчерашното спортно тържество

даде възможность да се манифестира по единъ внушителенъ начинъ германо-българското бойно приятелство. Футболниятъ мачъ, германскитѣ войски и варненскиятъ градски тимъ

Игрище колодрума.

Върху отсрещнитѣ близки хълмове страховититѣ дула на противосамолетни орждия напомнятъ за суровата действителность.

Подъ тѣхъ въ своята зелена форма и сифъ шинелъ — синоветѣ на двата приятелски народа въ сбита маса рамо до рамо. . .

Никога толкова много зрители при други случаи на спортни състезания.

И ние веднага искаме да поздравимъ инициаторитѣ за отличната организация.

Най-сетне едно дълбоко задоволство, че можа да се даде изразъ на голѣмото решение, на 16 т. м. въ салона на кино „Родина" въ града ни се състоя първото събрание отъ този родъ, на което говориха народнитѣ представители Ангелъ Стояновъ и Иванъ п. Константиновъ, придружени отъ Любенъ Станчевъ, адвокатъ отъ гр. Добричъ и единъ отъ най-дейнитѣ борци за освобождението на Добруджа.

Предъ многолюдно събрание, на което присжтствуваха около 4,000 души — мѣстни граждани, селяни и преселници, — г. Ангелъ Стояновъ, следъ като разгледа вжтрешната и външна политика на правителството, спрѣ се на най-болния въпросъ— въпросътъ за оземляването. *Той подчерта, че е решено първо да бждатъ оземлени преселницитѣ отъ северна Добруджа, а следъ тѣхъ — малоимотнитѣ. Това изявление на нар. представитель бѣ посрещнато съ акламации отъ събранието.*

Нар. представитель Иванъ п. Константиновъ следъ като се спрѣ сжщо на външната и вжтрешна политика на страната, говори за образуването на разнитѣ професионални дружества, за земедѣлскитѣ банки, печелитѣ на търговцитѣ и други.

Събранието се закри съ бурни ржкоплѣскания и акламецни. Присжтствующитѣ напуснаха залата и си разотидоха доволни, че правителството скоро ще уреди всички въпроси, които засѣгатъ тѣхното бждеще.

Отъ Сикистра нар. предст. преди да заминатъ за Тутраканъ, посетиха селата Айдемиръ, Сребърна, Бакукъ, Кочина, Сърсънларъ и други села, заселени съ преселници, посрещнати навсѣкжде сърдечно отъ населението.

Н. Б. Бабуклиевъ

значение на спорта.

Между многобройната публика личатъ официалнитѣ лица начело съ кмета г-нъ Мустаковъ. Тукъ сж и всички германски офицери.

Флотската музика засвирва боенъ маршъ. Въ игрището тържествено влизатъ тимоветѣ: футболисти, гимнастическа група отъ ученици при търговското училище и девойки въ красиви национални носии.

Построяватъ се въ срѣдата на игрището. Гръмватъ националнитѣ химни. Бавно и тържествено върху високи мачтови греди се издигатъ националнитѣ знамена на Германия и България, каточели искатъ да възвестятъ за нѣкоя спечелена победа.

А тѣ възвестяваха нѣщо по-важно — голѣмото и нерушимо приятелство между два достойни народа.

Веднага следъ това започнаха упражненията на гимнастическата група. Всѣки е гордъ, че вижда български младежи да закаляватъ своитѣ тѣла, което несъмнено е залогъ за изграждането на единъ здравъ народъ съ несломимъ и здравъ духъ.

Колко много скромна, но достойна е въ това отношение работата на учителя Черноводовъ! . . .

Започва футболния мачъ. Германскиятъ тимъ е съставенъ отъ снажни младежи. Импонират имъ и нашитѣ играчи.

Играта е много бърза съ постояни прехвърляния.

Много често се създаватъ опасни моменти и за двете страни.

Първи отбелязватъ голъ варненскитѣ играчи, веднага следъ което германския тимъ изравнява.

Първото полувреме завършва при резултатъ 1:1.

Второто полувреме имаме едно продължително и *одиозно* надмощие на германцитѣ, но въпрѣки това, варненския тимъ при две отъсъвания покачва резултата на 3:1 при който резултатъ свърши и състезанието.

Реферира добре и съ умение г. К. Деневъ.

Между хафтайна девойки въ национални носия изпълниха кръшни наши хора, бурно акламирани.

Вечерьта въ ресторантъ „Морско око" Варн. Спорт. Область даде вечеря на германскитѣ спортисти.

П. Кожухаровъ

засмѣ. Това у него е принципъ! . . . Той никога не е доволенъ отъ колата си.

— Тъкмо противното на менъ! — каза младиятъ човѣкъ, — защото азъ винаги съмъ доволенъ отъ моята. Той винаги мисли, че мотора е повреденъ, и днесъ сжщото направи. Започна да го преглежда. Облѣче синия си комбинизонъ, който го прави да прилича на истински механикъ, започна да го разглобява, да го гледа отвсѣкжде, да го маже съ масло. Цѣлия се изцапа!

Просто е възхитенъ. Обаче, този родъ възхищение не ми се нрави. И докато той ме упрѣкваше, че стоя въ бездействие, съ пъхнати ржце въ джобоветѣ и го гледамъ, вмѣсто да му помогна, азъ побързахъ да се отдалеча и ето, пристигнахъ тукъ!

— Въ сжщность, това е бѣгство! — каза г-ца де Мерсеретъ.

— Точно така, госпожице! Обаче, не изпитвамъ никакъвъ срамъ, и при удобенъ случай пакъ ще го повторя! . . . Освенъ това. . .

Полъ де Вернетъ замълча. . .

Погледа му се помрачи и лицето му доби печаленъ изгледъ. Дали това бѣше скрѣбь? Или просто меланхоличность?

— Освенъ това, — продължи той, съ съвършено промѣненъ гласъ, — има моменти, когато човѣкъ изпитва неудържимо желание да бжде самъ!

Мария би искала да каже, че това е много вѣрно, но замълча.

— Обаче, тя виждаше въ него голѣма промѣна, каквато бѣше въ негова полза но никаква особена симпатия не я привличаше къмъ него, и даже се държеше малко резервирано. Не, че той се държеше неприлично. Напротивъ, бѣше интересенъ, доста забавенъ и милъ И чаше оргиналность, бѣше остроуменъ, неговитѣ забележки бѣха доста духовити, и почти всичкитѣ му думи биха имали цена, ако бѣха произнесени отъ нѣкой другъ, който притежаваше изкуството да завладява и кара

хората да го слушатъ съ усмивка на уста Въпрѣки това, той много добре игрѣеше ролята си на спокоенъ и галантенъ кавалеръ, дори му се случваше понѣкога да вмъква въ разговора по нѣкоя нѣжна дума, която би говорила за сжществуването на една необикновена чувствителность, която съзнателно се мъчеше да прикрие.

Още веднага Мария го бѣше казала на приятелката си.

— Вѣрно е, — бѣше казала тази последната. — Но, ако нѣкой би твърдѣлъ, че г-нъ де Вернетъ оставя всичко на случайностьта, много бихъ се изненадала. Той знае много добре какво знае, и какво прави. Това обаче не е недостатъкъ! И то е отъ моя страна само едно впечатление. Сжщото нѣщо е за майка ти, у която виждамъ единъ студенъ характеръ, и че твоятъ братъ е много буенъ, властенъ и не може да търпи никакво противоречие. При все това, виждамъ, колко любезно г-жа де Мерсеретъ прие г-нъ де Вернетъ. Сжщевременно той стана и голѣмъ съветникъ на Роберта, който стигна до тамъ, че нищо не предприема, преди да го попита.

— Вѣрно е! — отговори Мария.

Тия думи на Симона я бѣха накарали да се замисли. Съсрѣдоточавайки вниманието си, тя скоро се убеди, че Полъ де Вернетъ нищо не правѣше случайно, даже и тогава когато се приструваше на искренъ. Значи, тя трѣбваше да бжде предпазлива съ него. Именно затова, тя не отговори на въпроса му, безъ да обърне внимание на любопитството му, питайки я защо бѣше сама и търсѣше самотата. Щомъ като бѣше така, смѣткитѣ на младия човѣкъ бѣха сбъркани, и той трѣбваше да бжде победенъ. Впрочемъ, той не трѣбваше да допустне това!

Тази сутринь той бѣше получилъ едно писмо отъ нотариуса, който му напомняше да побърза, колкото е възможно повече.

— Да, — продължи той, — ние живѣемъ много глупаво. День следъ день днитѣ се нижатъ,